

a/ Aktívny mládežník

Sofia Bajanková

Má len 14 a je aktívnou členkou a vzornou reprezentantkou DHZ Oškerda, aktívne hrá na akordeóne a je výborná speváčka. Je aj výborná športovkyňa v hasičskom športe a nádejná – dúfame, že svojimi výkonmi bude aj slovenská reprezentanka v hasičskom športe. Naša DHZ nie je len o športe, ale aj o pomáhaní ľuďom, kde ona je vždy ako prvá. Napríklad v období sucha chodíme čerpať úžitkovú vodu pre ľudí a ona sa „nadrpuje“ s ťažkými hadicami, kyblami a vždy s úsmevom ďalej. Vždy na našich oslavách hrá na akordeóne a spieva úplne zadarmo len pre dobrý pocit, aby videla úsmevy na tvári ľudí. V súkromnou živote stíha sa aj dobre učiť, chovajú ovečky a aj sliepky a ona sa o ne stará. Ako sa hovorí, keď sa chce, všetko sa dá.

Nomináciu podali DHZ Oškerda

Ján Hromádka

Janko je súčasťou našej školy, Gymnázia v Kysuckom Novom Meste. Je aktívny člen, predseda, školského parlamentu. Vytvára v našom školskom parlamente rodinnú atmosféru, podporuje aktivity školskej rady, ktoré aj organizuje. Jedná sa napríklad o rôzne charitatívne akcie, zbierky, verejné akcie, spieva pre verejné podujatia, reprezentuje školu. Veľa zmenil... Ak by mal byť niekto nominovaný, určite on. Cieľavedomý mladý muž, ktorý zabáva verejnosť, je oporou a dobrým priateľom.

Nomináciu podali Gymnázium Kysucké Nové Mesto

b/ Aktívny občan

Agnesa Čanecká

Pani Agnesa Čanecká – jej charakteristika znie takto: je to človek veľmi milý, obetavý a láskavý, ktorý svoj život zasvätil folklóru.

Narodila sa pred 71 rokmi v dedinke Čierne, kde aj vyrastala. Vyštudovala, vydala sa a s manželom si postavili rodinný domček v susediacej obci Skalité, kde aj bývali. Narodili sa im 2 chlapci. Celý život pracovala ako učiteľka v Základnej škole Čierne – Vyšný koniec. Venovala sa deťom nielen ako učiteľka, ale neskôr aj ako vedúca detskej folklórnej skupiny Ozvenka.

V roku 1993 sa stala aj vedúcou miestnej Folklórnej skupiny Ozvena. Túto skupinu viedla viac ako 20 rokov.

V obci Čierne sa konali veľmi často spoločenské a kultúrne akcie, na ktorých účinkovali pod jej vedením aj deti zo Základnej školy Čierne – Vyšný koniec. Už počas svojho pôsobenia ako učiteľka viedla deti k folklóru a nacvičovala s nimi rôzne folklórne pásma, spevy a tance. S týmito repertoárom vystupovali na rôznych miestnych, regionálnych a medzinárodných podujatiach. V roku 1975 položila základ pre vznik detskej speváckej skupiny. A týmto momentom sa začína písať nielen história detskej folklórnej skupiny, ale aj dobrovoľná a intenzívna práca pani Čaneckej s deťmi.

Spevácka skupina mala vo svojich začiatkoch 12 dievčat. Zúčastňovali sa nielen kultúrnych vystúpení, ale aj súťaží „Slávik Slovenska“ či „Kysucký slávik“. Neskôr do Ozvenky prichádzali aj chlapci. Pani učiteľka sa im so zánietením venovala a nacvičila s nimi mnoho pásiem – napr. pásmo detských hier „V nedeľu na lúke“. S týmto pásmom vystupovali nielen na Slovensku, ale aj v susednom Česku a Poľsku. Ozvenku tvorili deti vo veku od 7 rokov. Neskôr k spevu a tancu pribudli aj hudobné zložky. Učila

detičky nielen spievať, ale aj hrať na hudobné nástroje – napr. na akordeón a heligónku. Všetkým deťom ušila kroje v plnej výbave.

Pre svoje veľké zdravotné problémy musela svoju činnosť ukončiť a v súčasnosti ostala verná folklóru tým, že neustále šije a vyšíva kroje pre malých i veľkých.

Pani Agnesa Čanecká folklóru a deťom venovala takmer celý svoj život. Za jej nezištnú prácu s deťmi, ktoré viedla k láske k folklóru, patrí veľké uznanie a obdiv.

Nomináciu podali: skupina obyvateľov Kysúc

Michal Melišík

„Žiť v prítomnosti a robiť v danej chvíli veci najlepšie ako viem.“ Týmto slovami sa riadi správca Univerzitného pastoračného centra pri Žilinskej univerzite, ktoré navštevujú študenti aj profesori.

Otec Michal riadi koordinátorov a akcie v UPeCe, ako aj administratívu a plynulý chod celého centra a jeho okolia. Popri svojom poslaní katolíckeho kňaza nikdy nezabudol ani na svoje dobrovoľnícke eRko korene, ktorému sa venuje už od roku 2001. Aktívne sa podieľa na duchovnom sprevádzaní a formovaní mladých dobrovoľníkov organizácie eRko dodnes. Popri službe kaplána vo farnostiach Turzovka, Rajec a Čadca mesto okrem mladých dobrovoľníkov nezabúdala ani na diecéznu charitu, ktorej sa venuje už 17 rokov. Najmä vďaka jeho záujmu a nezištnému darovaniu svojho voľného času popri kňazskej službe bol v minulosti otcom biskupom Mons. Tomášom Galisom menovaný na 4 roky do služby na duchovné i ľudské doprevádzanie zamestnancov, dobrovoľníkov Diecéznej charity Žilina.

Okrem plánovania práce, ktorú treba na UPeCe vykonať, sa jej nebojí aj sám chytiť a dotiahnuť ju do úspešného konca. Pri práci mu nechýba pokoj a dobrá nálada. Častokrát svoj voľný čas rád trávi s mladými ľuďmi pri túre, výlete alebo pri spoločnom dobrom jedle. Ak má náhodou "chvíľku na zvyš", nebojí sa zahrať si hokejbal či stolný futbal s mladými. Keď môže, rád pomôže, či už ľuďom z Ukrajiny, Diecéznej charite v Žiline alebo eRku. Za to mu patrí veľké **ĎAKUJEME!**

Nomináciu podali: eRko – HKSD, Územie Žilina

c/ Top starosta

Ing. Pavol Gomola

Ing. Pavol Gomola, starosta obce Čierne, telom i dušou. Takto by znel prívlastok, ktorý by charakterizoval starostu obce Čierne na Kysuciach. Ing. Pavol Gomola sa narodil pred 67 rokmi v obci Čierne, ktorej neskôr „zasvätil“ svoj život.

V rokoch 1970 – 1973 vyštudoval Strednú všeobecno-vzdelávaciu školu v Čadci. Potom študoval na Vysoké škole dopravnej v Žiline, kde navštevoval Strojnícko-elektrotechnickú fakultu a svoje štúdium úspešne ukončil v roku 1978. Počas svojho života vykonával viaceré riadiace a vedúce funkcie na významných investičných stavbách v rámci Slovenskej a Českej republiky. Medzi tie najvýznamnejšie patrí výstavba veľkostrojov pre povrchové bane (severočeský a západočeský región), výstavba nových technologických celkov pre chemický priemysel (Slovnaft Bratislava), pracoval v chemických závodoch v Litvínove, zaslúžil sa o modernizáciu technologických zariadení pre hutnícky priemysel, ďalej pracoval vo Vítkovických železiarňach v Ostrave, v Třineckých železiarňach, v Železiarňach v Podbrezovej, vo Válcovniach v Chomutove, pracoval aj na výstavbe nových zväracích a lakovacích liniek pre automobilový priemysel vo Volkswagene v Bratislave, na modernizácii papierenských

strojov – SCP v Ružomberku, na výstavbe paroplynovej elektrárne Siemens v Bratislave, výstavbe veľkých obchodných centier v Prahe a na výstavbe vodnej elektrárne a plavebných komôr na Vodnom diele Gabčíkovo. Od roku 2002 pôsobil vo funkcii starostu jeho rodnej obce Čierne a predtým bol aj poslancom obecného zastupiteľstva v obci Čierne. Medzi jeho záľuby patrí história, príroda a investičná výstavba. V súčasnosti s koncom volebného obdobia odchádza na zaslúžilý dôchodok.

Obec Čierne sa nachádza na severe Slovenska, v Žilinskom kraji, v okrese Čadca, v malebnom regióne, ktorý sa nazýva Kysuce. Žije tu takmer 4 400 obyvateľov. Nachádzajú sa tu dve materské školy, dve základné školy, dva kostoly, viaceré športoviská a športové či detské areály. Túto obec robí výnimočnou to, že sa v jej katastri nachádza výnimočný bod, bod stretu troch krajín – Slovenskej republiky, Českej republiky a Poľska, a tento bod sa nazýva Trojmedzie.

Počas 20-tich rokov, počas ktorých pôsobil vo funkcii starostu obce Čierne, obec výrazne pod jeho vedením prekvitala. Počas svojho pôsobenia v obci sa snažil obec rozvíjať investične, ale i vzťahovo. Investičnou činnosťou zahájil mnohé významné projektové zámery, ktoré napomohli obci v jej raste a rozmachu. Jeho snahou a prioritou bolo rozvíjať i medziľudské vzťahy. Neustále podporoval miestne deti a mládež. Má veľkú zásluhu na rekonštrukcii oboch materských a základných škôl, ktoré boli vybavené potrebným zariadením, novým nábytkovým vybavením a rôznymi školskými pomôckami. V areáloch materských a základných škôl boli vybudované detské, športové a dopravné ihriská, aby sa deti a mládež našej obce mohli naplno venovať športovým aktivitám. Pri Základnej škole v Ústredí sa zaslúžil o postavenie telocvične, ktorá tu dlhé roky chýbala, pretože deti počas chladných mesiacov cvičievali na chodbe. V obci boli vybudované detské ihriská s patričným vybavením, ktoré slúžia deťom k využívaniu ich voľného času. Pre rozvoj športu a rozšírenie vzájomných medzinárodných vzťahov sa podarilo vybudovať cyklocestu s náučným turistickým chodníkom o kultúrnom a historickom dedičstve, ktoré sa nachádza v obci Čierne – ide o historicko-pevnostné opevnenie zo 17. storočia. Touto cyklocestou bol vytvorený úsek, ktorý spája tri národy, tri kultúry, tri krajiny – cyklocesta vedie zo Slovenska do Českej republiky a Poľska. Je veľmi využívaný obyvateľmi, návštevníkmi a turistami všetkých troch krajín, rôznych vekových kategórií, či už peši, na bicykli, kolobežkách, v zime na bežkách a pod. Počas svojho pôsobenia neustále podporoval i miestne detské a mládežnícke i dospelé futbalové tímy. Boli im vytvorené vhodné podmienky pre rozvoj tohto športu vrátane vybudovania multifunkčných ihrísk pre tréningy, tiež boli vytvorené vhodné materiálne a technické podmienky pre rozvoj tohto športu.

Jeho starostlivosť o deti dokazuje aj to, že deti z materskej školy pravidelne prichádzali na návštevu na Obecný úrad v Čiernom, kde ich informoval so svojou prácou. Zúčastňoval sa na rôznych akciách, ktorú usporadúvali miestne materské i základné školy. Bol donorom tradičnej medzinárodnej aktivity, ktorou bol medzinárodný tábor na Trojmedzí. Išlo o letný tábor detí z troch krajín – zo Slovenska, Českej republiky a z Poľska. V rámci aktivít Kysuckého Triangla (spolupráca troch susediacich obcí – Čierne, Skalité a Svrčinovec) sa zúčastňoval rôznych kultúrno-spoločenských a športových podujatí organizovaných pre deti a mládež.

S deťmi a mládežou pracoval veľmi rád, lebo mu na budúcnosti mladej generácie veľmi záleží. Počas svojho pôsobenia vo funkcii starostu obce sa s deťmi a mládežou rád rozprával na rôzne témy, vysvetľoval im podstatu svojej práce a dával im cenné rady zo svojich životných skúseností.

Za svoju poctivú a nezištnú prácu, za to, aby sa nám v tomto kúsku sveta žilo lepšie, za svoj čas, ktorý nikdy neváhal venovať našim deťom a mládeži, za rozvoj všetkého, čo majú deti k dispozícii, si zaslúži ocenenie .

Nomináciu podali: obyvatelia obce Čierne

Štefan Špalek

Menovaný Štefan Špalek je dlhoročný člen našej Základnej organizácie Slovenského zväzu telesne postihnutých a Základnej organizácie Jednoty dôchodcov Slovenska v Oščadnici. Je príkladom a vzorom činnosti pre ostatných členov organizácie. Či mladých alebo starších, zdravých alebo zdravotne postihnutých vždy navrhuje ale i zúčastňuje sa aktivít v prospech našich členov. Môžeme spomenúť organizovanie benefičných koncertov organizovaných pre zdravotne postihnutých, kde výťažok bol venovaný na nákup zdravotníckych potrieb, potravín, hračiek, športových hier pre deti, mládež a seniorov zdravotne postihnutých, nákup defibrilátora na ochranu života a zdravia, v rámci dňa Zeme je iniciátorom ochrany životného prostredia. I v tomto období sme vyčistili cestičky Kalvárie vyrobili a usadili lavičky a zasadili "Slovanské stromčeky našich otcov - Lipy", uskutočňuje i výlety a družobné podujatia s OC SZTP Dolný Kubín, ZO SZTP Zborov nad Bystricou a pod. Už teraz pripravujeme na 5. februára 2023 na 25. výročie založenia našej organizácie SZTP v našej obci. Pre nášho Štefka vek nerobí žiadni problém, veď práca pre zdravotne postihnutých je náročná ale výsledky sú o to krajšie a užitočnejšie. Keď vidíte detský spokojný úsmev. Ale i vďaka patrí pri našej práci starostovi našej obce Ing. Mariánovi Plevkovi za jeho aktívnu pomoc, pre našu organizáciu. Pre našich 150 členov, deti mládež, seniori proste občanom v našej malebnej dedinke obce Oščadnice.

Nomináciu podali: Základná organizácia Slovenského zväzu telesne postihnutých v Oščadnici a Jednoty dôchodcov Slovenska v Oščadnici.

Ján Ďurica

Ján Ďurica pochádza z Krivian z okresu Sabinov a už dlhých 45 rokov býva v obci Čierne na Kysuciach. V minulosti pracoval v Kysuckom osvetovom stredisku, (dnes toto stredisko nesie názov Kysucké kultúrne stredisko). Po odchode Marty Letovej, ktorá bola zakladateľkou Stružielky, bol dlhoročným organizačným vedúcim a dušou Stružielky. Stružielke venoval krásnych 30 rokov svojho života.

Stružielka je občianske združenie. Ide o regionálne špecializované vzdelávacie zariadenie pre zdravotne postihnuté deti a mládež. Slovo „stružielka“ znamená v kysuckom nárečí dláto ľudových rezbárov, ktorí dokázali jemným citlivým spôsobom tvarovať drevo a dodávať mu vnútorný život. Túto symboliku preberá aj samotné občianske združenie Stružielka, ktorá formuje, opracováva, tvaruje a preniká do života detí, ktoré nemajú v živote toľko šťastia ako ostatní. Stružielku počas roka navštevujú deti s rôznymi druhmi ochorenia ako sú autizmus, Downov syndróm, mentálna retardácia, poruchy správania, poruchy reči, DMO, epilepsia, LMD, alergie a ďalšie. Odborní pracovníci sa s deťmi stretávajú raz do týždňa a pracujú v jednotlivých odboroch detskej terapie pomocou umeleckých postupov ako je psychoterapia (skupinová a individuálna liečba slovom a rôznymi neverbálnymi technikami), arteterapia (skupinová terapia s využívaním rôznych výtvarných techník), muzikoterapia (terapia zameraná na spev a jednoduché pohybové hry so spevom), dramatická výchova (skupinová terapia, ktorá využíva detskú dramatickú tvorivosť), logopédia (individuálna náprava reči), pohybová terapia (liečby zameraná na pohyb a tanec). Každé dieťa, ktoré navštevuje Stružielku, má svoj hendikep a vyberá si tie postupy, ktoré zvládne, pomôžu mu rozvíjať jeho osobnosť a nájdu si v nich svoje uplatnenie. V spoločnosti ostatných, takmer rovnocenných detí, sa cíti slobodne, príjemne a nepociťujú ľútostivé pohľady okolia. Na rôznych vystúpeniach pre verejnosť odhalia svoje vnútro, neraz prekonajú svoje sily a ukážu ostatným, že aj napriek svojmu hendikepu aj oni môžu byť šťastní.

Pán Ďurica sa venuje postihnutým deťom takmer od začiatku činnosti Stružielky a je stále jej súčasťou. V súčasnosti pracuje ako podpredseda OZ Stružielka, vykonáva funkciu kultúrno-výchovného pracovníka. Stará sa o plynulý chod Stružielky, jej organizačné zabezpečenie a

komunikáciu s rodičmi. Má na starosti prípravu projektov a aktivít pre deti. Zúčastnil sa všetkých medzinárodných letných táborov, ktoré Stružielka organizuje v spolupráci s Múžickou školou Ostrava. Na táboroch zastával istú dobu funkciu manažéra, neskôr nočného dozoru i lektora popoludňajších a večerných aktivít.

Janko Ďurica, pre všetkých obľúbený, pokorný a čestný človek. Je akýmsi maskotom Stružielky a familiárne v rámci tohto občianskeho združenia je prezývaný „stružielkovský dedko“. Vie pohladíť vrúcnyím slovom, rozveseliť srdce a ponúknuť pomocnú ruku, čo vo veľkej miere pozitívne ovplyvňuje psychický vývoj detí i ich rodičov, ktorí nemajú v živote toľko šťastia ako ostatní.

Celý život sa riadi životným krédom svojej drahej mamičky, ktoré znie: „Keď môžeš, pomôž, ale nikdy neublíž!“ Toto krédo spĺňa do bodky, pretože je vždy a kedykoľvek pripravený pomôcť komukoľvek bez rozdielu. Nikdy nikomu neodmietol pomoc a nikdy za to nič nečakal. Každého vždy prijme s otvorenou náručou a podá mu svoju pomocnú ruku. A takýchto ľudí je už v dnešnom svete málo, resp. čoraz menej sa takýchto ochotných ľudí nájde. Deti zo Stružielky ho priam milujú, zbožňujú a tešia sa na neho, na svojho stružielkovského deduška, ktorí im vždy vyčarí úsmev na tvári a detičky zase jemu.

I napriek tomu, že pán Ďurica oslávil nedávno krásnych 70 rokov a pred pár rokmi sa stal oficiálne dôchodcom, neopustil pracovne Občianske združenie Stružielka. Nevie si predstaviť svoj život bez pomoci, ktorú týmto deťom dáva. Stružielkovské deti sú jeho život, jeho druhé deti a jeho rodina. Hovorí, že ho naplňajú elánom a radosťou, dobíjajú mu „baterky“ a on im toto „pohladenie“ opätovne s láskou vracia. Deti zo Stružielky sú jeho život a láska – pre nich žije a dýcha. Sú jeho radosťou a pre nich dokáže urobiť všetko. Svojimi milými slovami pohladzuje deťom ich duše, pomáha im prekonávať ich smútok a vyčariť úsmev na ich tvárach. Je jednoducho ich stružielkovským dedkom, ich spriaznenou dušou, priateľom a veľkým vzorom.

Pán Ďurica je a myslíme si, že by mal byť za to, čo robí veľkým vzorom pre nás všetkých, pretože takýchto ľudí, ako je on, je v dnešnej dobe a vo svete málo. Je človek, ktorý pomáha naozaj komukoľvek a nič za to nežiada. Každému venuje svoj vrúcny pohľad, pohladenie, svoje múdre slová, pomoc a svoj voľný čas. Nikomu neodmietne svoju pomoc. Vždy je tu ochotne pre každého. Preto si myslíme, že by mal byť ocenený Vašou organizáciou za svoje počiny, podávanie pomocnej ruky a za celý svoj život a čas, ktorý venoval a ešte stále venuje postihnutým deťom.

Nomináciu podali: obyvatelia Kysúc

Marianna Bebčáková

My - dobrovoľní hasiči z Korne chceme týmto nominovať našu pani starostku Mariannu Bebčákovú, ako ČLOVEKA s veľkým srdcom. Je nielen čestnou ale zároveň aj aktívnou členkou nášho zboru. Častokrát je na mieste zásahu medzi prvými, ochotná pomôcť. Nevadí jej dážď, sneh, zima, noc... Nedá nám nespomenúť jeden z jej skutkov: V januári 2019 krátko po polnoci vypukol požiar rodinného domu (Pre informáciu: v novembri 2018 krátko po jej zvolení do funkcie bol v obci aj požiar obecného úradu). Vonku ukazoval teplomer -20°C, ale ona neváhala...prebrodila sa snehom, nám hasičom v termoskách doniesla horúci čaj a rodine, ktorá prišla o strechu nad hlavou podala pomocnú ruku. Zabezpečila im ubytovanie, stravu a všetko potrebné a to až do doby, kým sa nepostavia na vlastné nohy. Rovnako neváhala ani v období pandémie spolu s nami aktívne pomáhať našim občanom, v "skafandri" testovala svojich občanov, zabezpečovala im všetko potrebné, aby prekonali toto obdobie. Váži si každého z nás. V januári 2021 keď dostala informáciu, že v neďalekej obci sa vyskytuje náš občan bez domova, zalarmovala nás. Previezli sme ho do Korne. Pani starostka mu zabezpečila prenocovanie, stravu a ráno prevoz do nemocnice, kde mu pre omrzliny museli amputovať prsty na nohe. Po preliečení mu pani starostka vybavila doklady a zabezpečila strechu nad

hlavou. Nie je jej nikto ľahostajný, ku každému pristupuje s úctou. Na Štedrý deň zanesla sociálne slabším v našej obci slávnostnú večer. Stará sa však o nich počas celého roka. Každého, kto k nej príde s požiadavkou, prosbou či smútkom, vypočuje, poradí ak sa dá aj nezištne pomôže. Vážime si ju preto a veríme, že v tomto nám dajú za pravdu aj mnohí Korňania.

Nomináciu podali: Dobrovoľný hasičský zbor Korňa